

Aabne linjer

**Hjælp til selvhjælp
gør en forskel**

Det gode liv i fællesskabet

Som kommune er det vores opgave i at bidrage til "det gode liv" for borgere og virksomheder.

Hvordan vi bidrager på mange forskellige måder, kan du læse en række eksempler på i dette nummer af Aabne linjer.

Du kan også læse om, at vi i direktionen har vedtaget tre strategiske spor, der giver den overordnede ramme for vores strategiske arbejde. Sporene viser, hvordan vi arbejder for at opnå den politisk vedtagne mission og vision. De strategiske spor er "fremtidens fællesskaber", "sund vækst" og "effektfulde helheder". Sporene er også omdrejningspunktet for de samarbejder, direktionen indgår i.

Netop samarbejde og fællesskab er et tema i flere artikler i dette nummer. Du kan bl.a. læse, at den nye multiarena i Aabenraa er et godt eksempel på et aktiv for kommunen, der er blevet til i et fællesskab mellem mange parter. Og der er en artikel om, hvordan vores Brand & Redning fra nytår er klar til at indgå i det store fælles sønderjyske beredskab, der får base i Tinglev.

Tværfagligt samarbejde er det samme som et professionelt fællesskab. Det tværfaglige er centralt i flere artikler. Der er f.eks. to artikler om, hvordan vi lykkes med vores indsatser for at rehabilitere ældre og syge. Og du kan læse, hvordan vi sammen med politiet, psykiatrien og kriminalforsorgen håndterer opgaven med at gøre livet lidt lettere for udsatte borgere.

Blandt de øvrige artikler kan du læse om, hvordan vores boligkoordinator finder lejligheder til flygtninge med asyl. Og du møder to tilflyttere, som har fundet sig en omgangskreds - et fællesskab - via vores tilflytternetværk.

God læselyst!

Niels Johannesen
Kommunaldirektør

Aabne linjer

Udgiver

Aabenraa Kommune
Skelbækvej 2
6200 Aabenraa Kommune
Tlf. 7676 7676
www.aabenraa.dk

Ansvarshavende redaktør

Kommunaldirektør Niels Johannesen

Redaktion

Vicekommunaldirektør Tom Ahmt
Børnehusleder Ingelise Tourbier, Kollund Skole og Børnehus
Områdeleder Randi Bendix Keller Mortensen, Mad & Måltider
Sekretariatsleder Tommy G. Svendsen, Ledelsessekretariatet Social & Sundhed
Kommunikationskonsulent Bjørn Voldbjerg Sørensen, Vækst & Erhverv
Kommunikationsmedarbejder Rie Nielsen, Byrådssekretariatet
Kommunikationsmedarbejder Dorthe Lindahl, Byrådssekretariatet

Kontakt redaktionen

kommunikation@aabenraa.dk

Oplag: 3800

Layout og tryk: Dafolo A/S

Forside

Jane Bie (tv.) og Karina Pustenik arbejder på Special- og Rehabiliteringscentret i Røde-kro, hvor træning er i højsædet. Her træner Augusta Lorenzen.
Foto: Poul F. Skøtt

Indhold

Leder
side 02

Kommune betyder fællesskab
side 04

Et prestigeprojekt bliver til
side 05

Lone skaffe boliger til flygtninge
side 06

Brandbilerne er klar til at rykke ud 1. januar
side 07

Her er alting træning
side 08

Livet leves - også på plejehjemmet
side 09

Lønkonsulenter skifter kasket
side 10

Tilflyttere får en velkomstkrammer
side 11

Med fokus på den nye generation
side 12

Vi har øje på de mest udsatte
side 13

Else blev E-handelskunde nr 10.000
Ny børne- og familiechef
side 14

Jubilær, skattejagt
side 15

Jytte hjælper hjemløse
side 16

Kommune betyder fællesskab

"Fremtidens fællesskaber" og "Sund Vækst" er to af tre nye strategiske spor, som direktionen sætter retning efter i sit arbejde nu og fremover. Her passer projekt Multiarena Aabenraa godt ind.

Af Rie Nielsen

Når man er en stor organisation som en kommune, er der behov for, at den øverste ledelse har en fælles forståelse af, hvor kommunen er på vej hen. Det er en ramme, der hidtil har været skrevet ned i Direktionens Strategi, men dét dokument er nu afløst af et nyt: Direktionens strategiske spor.

Der er tre spor i alt: fremtidens fællesskaber, sund vækst og effektfulde helheder. Disse spor, eller ét eller to af dem, skal i en eller anden udstrækning være til stede i det strategiske arbejde, direktionen udfører, og i de samarbejder, direktørerne indgår i.

Medarbejderne kommer til at mærke sporene bl.a. i de beslutninger, der træffes på direktørniveau, og i direktørernes forventninger til medarbejderne. Man kan altså forvente, at alle nye tiltag på en eller anden måde kan knyttes op på et eller flere af de strategiske spor.

Lys og liv

Projekt Multiarena Aabenraa har været undervejs i flere år, og altså også før direktionen vedtog de strategiske spor tidligere på året. Men projektet passer alligevel rigtig godt ind. Det er et eksempel på, hvordan visionen om at skabe sund vækst realiserer sig i konkret nybyggeri, der bl.a. har faciliteter, der er med til at gøre Aabenraa Kommune til et bedre sted at bo, leve og drive virksomhed. Men arenaen er også et eksempel på et af de andre strategiske spor, nemlig fremtidens fællesskaber.

- Med sporet "fremtidens fællesskaber" markerer vi, at vi er ved at gå tilbage til

basis. Til fællesskabet. Kommune betyder egentlig fællesskab. Det betyder, at vi gør tingene sammen, forklarer Stig Isaksen, der er direktør for Kultur, Miljø & Erhverv.

- Multiarena Aabenraa er et eksempel på et af fremtidens fællesskaber. Arenaen bliver bygget, så folk kan være sammen i fællesskaber, også selv om man ikke kommer for at dyrke hold-sport. Folk får mulighed for at dyrke individuelle sportsgrene sammen med andre på den tid af døgnet, der passer dem bedst. Og man kan mødes om andre ting end sport og idræt. Multiarenaen bliver et sted med lys og liv gerne 24/7 - 365 dage om året, hvor man også kan mødes på tværs af generationer, forventer Stig Isaksen.

Parat til at tage imod hjælp

Men der ligger også andet i det, end at kommunen bygger noget, der er godt for fællesskabet. De nye spor skal være med til at ændre fokus fra, at kommunen "bare" er den instans, der leverer ydelser, til at kommunen også danner fællesskaber, der bidrager til opgaveløsningerne.

- Vi ser faktisk stadig flere eksempler på, at borgerne stiller sig til rådighed med at løse de opgaver, man ellers betragter som kommunens. Folk vil gerne hjælpe. Og det skal vi som organisation være klar til at gøre brug af, understreger Stig Isaksen.

Som eksempel nævner han vedligehold af offentlige arealer i landsbyerne.

- Når der er en forening, der gerne vil slå græsset og holde landsbyen pæn hele året rundt, så skal vi kunne overdrage den opgave til foreningen, i stedet for at vi sender en mand ud og slår græsset 4-5 gange om året. Det er jo til gavn for alle parter. Området ser bedre ud, og foreningen får nogle penge, som de kan bruge til aktiviteter, forklarer Stig Isaksen.

Han afviser, at de strategiske spor vil betyde, at kommunen skal til at kræve mere af borgerne.

- Det kommer vi ikke til. Men vi skal være med til at sikre og underbygge, at borgerne føler ansvar for eget liv, og at de kan få medindflydelse på det, der er tæt på dem.

Aabenraa Kommunes direktion har vedtaget "Direktionens strategiske spor", der skal gennemsyre arbejdet i kommunen fremover. Direktionen (fra venstre mod højre): Niels Johannesen, Chriss Mailandt-Poulsen, Tom Ahmt, Stig Isaksen og Jakob Kyndal. Foto: Karin Riggelsen

Spaden går i jorden til Multiarena Aabenraa inden udgangen af 2016. Det bliver en til- og ombygning af det eksisterende Aabenraa Svømme- og Idrætscenter for mere end 80 mio. kroner. Og sådan kommer ankomsten til arenaen fra Hjelmallé til at se ud. Visualisering: GPP og Kontor Arkitekter

Et prestigeprojekt bliver til

Et af kommunens store byggeprojekter er Multiarena Aabenraa, der i planlægningsfasen har udviklet sig fra en dobbelthal til et projekt til over 80 mio. kroner. Multiarenaen bliver hjertet i Aktiv Campus Aabenraa.

Af Rie Nielsen

Egentlig er han chef for Kultur, Plan & Fritid og er på den måde ansvarlig for alt, der foregår i afdelingen. Men i projekt Multiarena Aabenraa er Bo Riis Duun også den centrale figur, der skal samle alle trådene og til sidst skal få idé, planer, visioner, budgetter og byggeprojekt til at danne et smukt resultat.

- Det har været en lang proces, siden Kultur- og Fritidsudvalget i budget 2011-2014 fik byrådet til at afsætte de første 55 mio. kroner til en ny dobbelthal ved Aabenraa Svømme- og Idrætscenter. I dag står vi over for at skulle gennemføre et prestigeprojekt til over 80 mio. kroner. Det bliver et supergodt aktiv for kommunen, konstaterer Bo Riis Duun.

Doppelthallen er nemlig i mellemtiden blevet til Multiarena Aabenraa, der er en central brik i planstrategien Sund Vækst og udviklingsplanen Fremtidens Aabenraa. Spaden går i jorden til Multiarena Aabenraa inden årets udgang, når en forlægning af Hjelmallé er færdig.

Arkitekterne har tegnet et bygningsværk med tilhørende udearealer, der kan samle store begivenheder inden for idræt, bevægelse og sundhed. Der bliver plads til alt fra boldspil, opvisninger og elitesport til individuel, spontan idræt og breddeidræt. Multiarenaen bliver samtidig et centralt mødested, som appellerer til alle aldersgrupper, og som giver rum til fællesskab. Arenaen bliver et pulserende hjerte midt i Aktiv Campus Aabenraa – byens og kommunens store uddannelsesområde.

Et komplekst samarbejde

Undervejs har projektet krævet samarbejde med et utal af interessenter, bl.a. idrætscentrets brugere og naboer, lokale foreninger, interesserede borgere og relevante virksomheder.

Internt har en lang række fagmedarbejdere været involveret i processen. Ud over folk fra Kultur, Plan & Fritid har Ejendomme spillet en stor rolle, og flere medarbejdere i Drift & Anlæg og i Byg, Natur & Miljø har brugt tid på opgaven.

- For hver gang, der er kommet en ny part på i projektet, er graden af kompleksitet blevet større, konstaterer Bo Riis Duun og forklarer:

- I et privat byggeri er der typisk en bygherre, der ret ensidigt kan bestemme indholdet og fastlægge visionerne i forhold til den økonomiske formåen.

I kommunale byggerier er der mange parter, der gerne vil have indflydelse og medbestemmelse. Her har der ud over politisk bevågenhed været mange eksterne parter med ønsker og forventninger til indhold i projektet. F.eks. var der stor interesse fra mange foreninger, der gerne ville have til huse i det nye byggeri. Det har naturligvis ikke været muligt, så der skulle prioriteres. Og det var vigtigt at sikre sig, at prioriteringen var afstemt med det politiske niveau og den økonomiske ramme. Denne del af processen kræver stor opmærksomhed og kan være ret tidskrævende.

Når multiarenaen står færdig medio 2017, begynder en ny opgave, nemlig at få aktivitet ind i rammerne.

Her kommer Campusråd Aabenraa ind i billedet. Det består af unge og studerende, som kan skabe aktiviteter og events, som styrker studiemiljøet i Aabenraa og i byen som helhed. Campuskoordinator Susanne Gram Skjønemann er tovholder for Campusrådet:

- I Campusrådet vi vil snart nedsætte en gruppe, der kan arbejde med multiarenaen, og som kan se på, hvordan de unge kan være med til at skabe en event til arenaens indvielse. De har masser af ideer, så det bliver spændende at se, hvad de finder på!

Lone skaffer boliger til flygtninge

Når flygtninge har fået asyl og skal flytte til Aabenraa Kommune, er det Lone Isberg Boysen i Integrationsteamet, der sørger for at finde en bolig til dem.

Af Dorte Lindahl

Dagligt tikker der mails ind til Lone Isberg Boysen fra Udlændingestyrelsen med oplysninger om flygtninge, der har fået asyl i Danmark og skal flytte fra et asylcenter til en permanent bolig et sted i landet.

Lone Isberg Boysen er boligansvarlig i Integrationsteamet i Jobcenter Aabenraa, og det er hende, der med god hjælp af kollegaen Jette Callesen Momme, lægger det store puslespil med at finde den rette bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen beslutter skal flytte til Aabenraa Kommune. Flygtningene er primært syrere, der er flygtet fra borgerkrigen i deres hjemland.

- Min opgave er at finde egnede boliger fordelt over hele kommunen. Det gælder om at finde et sted, hvor flygtningene kan blive boende, så jeg forsøger bl.a. at tage hensyn til, om boligen er tæt på bussen, så man kan komme til sprogundervisning, eller måske tæt på en skole med indskoling til fremmedsprogede børn, forklarer Lone Isberg Boysen.

Jobbet som boligkoordinator har været Lone Isberg Boysens siden foråret, hvor det blev besluttet at samle boligformidlingen til flygtninge hos én person. Det skulle gøre jobcentret til at håndtere et nyt lovkrav om, at Aabenraa Kommune skal tage imod 150 flygtninge inden 1. februar 2016. Tidligere har opgaven været fordelt på flere sagsbehandlere i Integrationsteamet, der samtidig sad med andre opgaver.

Svært at finde boliger

Flygtningene er så vidt muligt blevet tildelt en af kommunens egne boliger primært ældreboliger, som står tomme. Nu er de fleste dog udlejet.

- Jeg surfer rundt på boligforeningernes hjemmesider for at se, om der er egnede boliger og holder mig hele tiden orienteret. Men jeg kan først booke, når jeg får besked om, at flygtningene har fået opholdstilladelse og får deres cpr-nummer, forklarer hun.

Også private udlejere kontakter Lone Isberg Boysen og tilbyder at leje boliger ud til flygtninge.

Hun forklarer, at det efterhånden kan være svært at finde egnede boliger, bl.a. fordi en del boliger er blevet for dyre for flygtningene, efter deres månedlige ydelse er blevet halveret.

Viser boliger frem

Når Lone Isberg Boysen har fundet boliger, der på papiret kunne være egnede for en familie eller flygtninge, der er kommet alene til landet, tager hun ud og kigger på boligerne for at se, om de nu også er egnede i praksis. - Vi har som sådan ingen krav til boligerne. Men selvfølgelig forholder jeg mig til, om de nu også lever op til en standard, man kan byde folk at bo i, forklarer hun.

Det er også hende, der viser boligerne frem til nye beboere. En opgave, der sætter ansigt på de mennesker, hun har igennem sin boligadministration.

- Når jeg først har udlejet lejligheden eller huset, fanger bordet. Så hvis flygtningene er utilfredse, skal de selv finde noget andet. Det er sjovt at vise boligerne frem, og jeg stortrives med det. De fleste mennesker bliver meget taknemmelige over at få et sted at bo. Det er lønnen i sig selv, pointerer Lone Isberg Boysen.

Når flygtningene har sagt ja til en bolig, er Lone Isberg Boysens opgave som udgangspunkt slut. Der kan dog være situationer, hvor der er brug for at skaffe tolkehjælp eller på anden måde bistå i kontakten med udlejeren.

*Boligkoordinator Lone Isberg Boysen tjekker altid boligerne, inden hun tilbyder dem til flygtninge, der kommer til Aabenraa Kommune, når de har fået asyl.
Foto: Poul F. Skøtt*

Brandbilerne er klar til at rykke ud 1. januar

Per Heesch (tv.), Susanne Koch, Torben Groos og Jarl Vagn Hansen glæder sig til at blive en del af Brand & Redning Sønderjylland sammen med deres kolleger fra Tønder og Haderslev Kommuner. Foto: Poul F. Skøtt

1. januar bliver medarbejderne i Aabenraa Brand & Redning del af et nyt sønderjysk beredskab, der samler beredskaberne i Haderslev, Tønder og Aabenraa.

Af Dorthe Lindahl

Når medarbejderne i Brand & Redning møder på arbejde efter nytår, er arbejdspladsen ikke længere på Pilemosen i Aabenraa, men på Nørremarken i Tinglev. De møder også ind sammen med nye kolleger fra Tønder og Haderslev. Fra den dag er de nemlig del af den ny fælles arbejdsplads Brand & Redning Sønderjylland.

Jarl Vagn Hansen, der i dag er beredskabschef i Aabenraa Kommune, bliver beredskabsdirektør for den ny enhed. Han bliver leder for godt 20 fastansatte medarbejdere og 950 frivillige fordelt i 32 brandværn.

- Brandbilerne skal køre fra 1. januar. Og det gør de. Sikker drift er det allervigtigste for os, fastslår han.

Fra 86 til 20 brandværn

Det er regeringen og Kommunernes Landsforening, KL, der har indgået en aftale om, at landets brandværn skal være større og mere bæredygtige. Så hvor der i dag er 86 beredskaber i Danmark, vil der fra nytår være 20.

Politikerne i de tre sønderjyske kommuner har besluttet, at den særlige sønderjyske konstruktion med frivillige brandværn skal fortsætte.

Hvordan skal uniformerne se ud? Det er en af de mange ting, som medarbejdere og frivillige i det nye sønderjyske brandværn skal tage stilling til. Foto: Poul F. Skøtt

- Vi er i fuld gang med at danne det nye selskab. 2016 bliver på mange måder et overgangså, hvor vi skal harmonisere driften og den måde, vi løser opgaverne på, forklarer Jarl Vagn Hansen.

Byrådene i de tre kommuner skal blandt andet godkende en samarbejdsaftale om den daglige drift og samarbejdet med kommunernes bygge-, miljø- og vejmyndigheder.

Alle medarbejdere i de nuværende brandværn bliver en del af det nye sønderjyske beredskab, de overordnede opgaver er fordelt, og alle medarbejdere sidder i en eller flere af de arbejdsgrupper, der skal gøre organisationen klar til 1. januar.

- Alle ledere i det nye beredskab har været tovholdere på en eller flere arbejdsgrupper siden sommer. På den måde er vi allerede i gang med at arbejde den nye ledelse ind, fortæller Jarl Vagn Hansen.

Grupperne arbejder bl.a. med at etablere fælles radiosystem og materiel og finde nye uniformer.

Fælles fodslag

En af lederne i det nye beredskab er Torben Groos, der bliver operativ

chef og daglig leder for halvdelen af brandværnene. I dag er han viceberedskabschef, indsatsleder og ansvarlig for myndigheds- og forebyggelsesopgaver som brandtilsyn og tilladelser til arrangementer.

- Vi er i gang med at skabe så meget fælles fodslag som muligt inden 1. januar. Vi ser også på, hvor meget af vores materiel, vi får brug for, og hvor vi kan få stordriftsfordele på f.eks. køretøjer, forklarer Torben Groos.

Susanne Koch, der fortsætter som beredskabsassistent, ser frem til at blive en del af det nye beredskab.

- Det er spændende at være med i processen og præge det nye. Vi har medindflydelse på det, der skal ske, og alle kan komme med input og ideer.

Også Per Heesch, der er viceberedskabsinspektør for operativ afdeling og indsatsleder, er positivt stemt. Han fortsætter i samme funktion, men får et større hold.

- Om et år er vi et af Danmarks bedste beredskaber. Vi har nogle af de bedste folk i landet, så nu skal tandhjulene geares, så vi er klar til 1. januar, fastslår han.

Jane Bie (tv.) og Karina Pustelnik (th.) er med, mens Augusta Lorenzen træner med rollatoren på gangen i Special- og Rehabiliteringscentret i Rødekro. Foto: Poul F. Skøtt

Her er alting træning

Special- og Rehabiliteringscentret i Rødekro (SRC) rehabiliterer sammen med borgeren til bedre livskvalitet. Det er godt for borgerne og for kommunens økonomi, fordi behovet for hjemme-hjælp reduceres.

Af Rie Nielsen

Det emmer af aktivitet på SRC i Rødekro. Alle vegne er folk i bevægelse. En ældre dame triller op og ned ad gangen med rollator. En yngre mand puster på en trappe på stive ben.

Rehabilitering betyder hjælp til selvhjælp. Altså en markeret indsats med fokus på, at borgeren hele tiden er inddraget. Aabenraa Kommune etablerede SRC i 2013 som et tilbud, hvor borgere bl.a. med behov for genoptræning kan få et døgnophold af forskellig varighed fra uger til måneder. Det kan f.eks. være efter et slagtilfælde eller en stor operation.

Træning nytter

To af centrets medarbejdere er sosu-assisterne Karina Pustelnik og Jane Bie. De er bl.a. med til at modtage nye borgere, som alle bliver ernærings- og tryksårsscreenede og får sygeplejefaglig vurdering af deres helbred.

- Undersøgelserne er med til at afklare, hvad hver enkelt borger selv kan tage vare på. Vi skal finde deres ressourcer, forklarer Karina Pustelnik.

Dernæst bliver der lagt en individuel plan sammen med borgeren med konkrete mål for forløbet.

- Alt, vi gør, er at træne. Også personlig hygiejne, at tage tøj på, smøre mad og hente noget i køleskabet. Vi skal motivere borgerne til selv at gå i gang, forklarer Jane Bie.

- Og vi skal give dem tid, så de får lov at se, hvad de egentlig kan, tilføjer Karina Pustelnik og forklarer:

- Kan armen måske komme en lille smule længere op, eller kan benet løftes bare lidt? Som medarbejdere skal vi også tænke i, hvordan vi kan stille tingene op, så borgeren selv kan klare en situation i stedet for at skulle have hjælp. F.eks. hænge vaskekluden, så man kan nå den.

Begge er enige om, at træning virker.

- Det nytter, og det er godt at se, når træningen giver pote. Det kan være en borger, der ankommer i kørestol, og som får trænet sig op til at gå først med en "talerstol", derefter med rollator for til sidst at gå herfra uden hjælpemidler, nævner Jane Bie som eksempel og smiler.

Det er altså også tilfredsstillende arbejde, er de enige om.

- Det er et alsidigt job, hvor vi skal være omstillingsparate og har travlt. Der er tit mange løse ender at samle op på. Men personligt får jeg ny energi for hver ny borger, der kommer, vurderer Karina Pustelnik.

Siden centret blev etableret, har det vist sig, at det kan betale sig at yde intensiv

døgnrehabilitering. Det giver højere livskvalitet for borgerne. Og så viser den seneste opgørelse, at behovet for hjemmehjælp falder drastisk efter et ophold på SRC. Hele 87% af de borgere, der får et rehabiliteringsophold, reducerer deres plejebehov efterfølgende.

- Hjemmeplejebehovet, når borgerne ankommer til centret, er gennemsnitligt anslået til 21 timer om ugen. Når borgeren kommer hjem efter forløbet, er behovet reduceret til gennemsnitligt 7 timer om ugen. Borgeren har den største andel i det flotte resultat, men medarbejdernes indstilling og tværfaglige samarbejde er også en vigtig del af forklaringen. Vi er meget stolte af de resultater, borgerne opnår på SCR, pointerer Michael Metzsch, afdelingschef i Sundhed & Forebyggelse.

Fakta

SRC rummer også aflastningspladser, pladser til svært syge og døende og pladser til borgere, der er ved at blive udredt til plejehjem.

De største faggrupper er sosu-assister/hjælpere, sygeplejersker og terapeuter.

Livet leves – også på plejehjemmet

Der er ikke så meget at rafle om længere! Henni og Otto Nielsen er klar til at flytte sammen i egen bolig. De har lejet et hus af et barnebarn tæt på der, hvor de boede i over 50 år. Driftsleder Kamma Hansen (tv.) er på besøg i Hennis stue på plejehjemmet. Foto: Poul F. Skøtt

Bovrup Plejehjem har så godt fat i rehabiliteringen, at ægteparret Henni og Otto Nielsen kan flytte tilbage til en ny, fælles fremtid i egen bolig, efter at Henni har boet to år på plejehjemmet.

Af Rie Nielsen

Når man møder Henni Nielsen i dag, er det svært at tro, at hendes utrolige historie er sand. Men det er den. Efter to år på plejehjem er hun klar til atter at flytte sammen med sin mand i eget hus.

For to år siden faldt hun om med et hjertestop og var død i 8 minutter. Hjer-testoppet slog benene så alvorligt væk under hende, at hun hverken kunne gå, spise, drikke eller tale. I dag næsten løber hun omkring, er i stand til at fortælle om sit liv i detaljer og kan selv drikke sin kaffetår.

- Det, jeg kan i dag, kan jeg takke plejehjemmet for. Jeg troede, jeg aldrig kom hjem mere, fortæller Henni Nielsen.

Efter en tid på sygehus og et forløb på kommunens rehabiliteringscenter i Rødekro blev hun tilbudt en plejehjemsplads i Bovrup. Hendes mand Otto Nielsen fik en af ældreboligerne ved siden af, så de kunne bo tæt på hinanden. De solgte deres hus i Felsted, som de selv havde bygget i 1961.

Henni Nielsen kunne ikke gå uden støtte, hun havde mave-sonde og kunne ikke tale. Men på plejehjemmet fortsatte Henni Nielsen den træning, som var begyndt på rehabiliteringscentret. Sammen med personalet udførte hun bl.a. mundstimuleringsøvelser 6-8 gange i døgnet. Hendes største ønske var, at hun selv kunne drikke en kop kaffe.

- Og så havde hun den store motivation, at hun selv ville gå over til sin mand. Og det gjorde hun, selv om det var svært, fortæller Kamma Hansen, der er driftsleder på Bovrup Plejehjem.

Hvad vil du i dit liv?

Motivationen er afgørende for at lykkes med rehabiliteringen, slår Kamma Hansen fast.

- Det er vores opgave at finde motivationen hos beboeren, selv om det nogle gange kan se meget svært ud, fordi der jo altid er en grund til, at man kommer på plejehjem. Men et plejehjem er ikke et sted, man kommer for at dø. Der leves liv her. Og vi skal spørge beboeren: Hvad vil du gerne i dit liv? Så skal vi tage beboeren på det rigtige tidspunkt. Nemlig der, hvor man kan ane, at der er lidt motivation, forklarer Kamma Hansen.

Det er meget forskelligt, hvad den enkelte beboer har behov for. Det kan f.eks. være socialt samvær, træning,

omsorg, nærvær, tryghed eller det at føle sig noget værd for andre.

- Det kan godt tage tid at finde ud af, hvad en beboer har behov for og kan motiveres til. Det kræver, at beboer og personale lærer hinanden godt at kende. Sådan var det også med Henni. Hun var meget motiveret af, at hun kunne være noget for sin mand, fortæller Kamma Hansen.

Men personalet har selvsagt også en stor andel i det, når et rehabiliteringsforløb går godt.

- Medarbejderne får lov at bruge deres kompetencer. Det er vigtigt, at de kan gøre det, de brænder for, samtidig med at vi naturligvis som samlet personale er enige om, hvad der skal ske og gennemfører det, vi har besluttet, siger Kamma Hansen.

Det gik altså rigtig godt for Henni Nielsen. Og nu ser hun og Otto frem til atter at få fælles postkasse.

- Vi glæder os meget til at komme ud og være os selv igen, selv om jeg ikke har noget som helst dårligt at sige om Bovrup Plejehjem. Tværtimod. Vi skylder Bovrup alt, smiler Otto Nielsen og giver Hennis hånd et kærligt tryk.

Efter kurset har Joan Ammitzbøll (tv.) og Annemette Jørgensen og de øvrige lønkonsulenter fået en notesbog, hvor de kan skrive udviklingsideer ned under overskriften "Hvad nu hvis...".
Foto: Karin Riggelsen

Lønkonsulenter skifter kasket fra tastere til rådgivere

Hele holdet af lønkonsulenter har været på kursus for at skærpe deres kompetencer, så de fremover bliver endnu bedre til at rådgive organisationen om løn og gøre egne arbejdsgange mere effektive.

Af Dorte Lindahl

Tiden er forbi, hvor en lønkonsulents fornemste opgave var at taste de rette tal ind i de rette systemer. Nu stiller kommunens ledere større krav til specialiseret rådgivning om lønforhold.

- Lønkonsulenterne har fået større ansvar for at rådgive vores ledere. Derfor skal de være klædt på til at forstå og vejlede om overenskomster og juridiske forhold i forbindelse med løn og ansættelser, forklarer HR-chef Bente Poulsen.

Også blandt lønkonsulenterne selv har der været ønske om at få nye kompetencer. Løsningen blev, at Aabenraa Kommune skræddersyede et kursus i samarbejde med COK, Center for Offentlig Kompetenceudvikling.

På programmet stod bl.a. innovation, forandring og udvikling, og som afslutning på forløbet skulle lønkonsulenterne bruge de nye metoder til at skrive en opgave om deres eget arbejdsområde.

"Hvad nu hvis...?"

To af de lønkonsulenter, der har været på uddannelse, er Annemette Jørgensen og Joan Ammitzbøll. I den afslut-

tende opgave skulle lønkonsulenterne reflektere over, hvordan en af deres egne arbejdsgange kunne forbedres ud fra et spørgsmål om "Hvad nu hvis...?"

Annemette Jørgensens spørgsmål lød: "Hvad nu hvis familieplejere får rette løn til rette tid?"

- Jeg kunne se, at jeg lavede mange a conto-overførsler med vederlag til familieplejere, og at arbejdsgangene med underskrift af kontrakten til nye familieplejere var meget indviklede, forklarer hun.

Hendes løsningsforslag er nu ført ud i praksis. De mange arbejdsgange med at få alle underskrifter på kontrakten er skiftet ud med en juridisk tekst og kontrakten sendes digitalt direkte til Annemette Jørgensen, så familieplejerne får deres løn til tiden.

- Det var rigtig spændende og sjovt at arbejde med noget fra min egen hverdag. Det giver mening og er inspirerende, fortæller hun.

Bedre ansættelsesbreve

Joan Ammitzbøll valgte at sætte fokus på de ansættelsesbreve, som Pleje & Omsorg sender til nye medarbejdere og stillede spørgsmålet "Hvad nu hvis de decentrale enheder var bedre klædt på til at udarbejde korrekte ansættelsesbreve?"

- Jeg har mange gode ideer til, hvordan vi gør vores ansættelsesbrev bedre. Jeg opstillede forslag til, hvilke

metoder og teorier vi kan bruge til at arbejde videre med projektet, forklarer hun.

Projektet er nu et af de mange forslag til forbedrede arbejdsgange, der er kommet op af skufferne.

- Jeg oplever, at der sker en stor forvandling blandt lønkonsulenterne. De har fundet fodfæste i den nye rolle, hvor de aktivt byder ind med ændringsforslag og innovativt udfordrer nuværende metoder og arbejdsgange, fortæller kontorleder i Løn Pernille Vinther.

De mange ideer bliver skrevet ned og skal så prioriteres, så opmærksomheden på den nye tænkning og den nye viden bliver bevaret og omsat til praksis.

Fakta

Alle lønkonsulenter har deltaget i det kompetenceudviklende forløb Fremtidens lønkonsulent, som Aabenraa Kommune har udviklet i samarbejde med COK, Center for Offentlig Kompetenceudvikling.

Sønderborg, Haderslev og Kolding Kommuner sagde ja tak til en invitation til at deltage i forløbet. Dermed blev erfaringer og kontakter delt på tværs af kommuner.

Forløbet bestod af ti undervisningsgange, workshops og blev afsluttet med en opgave og mundtlig eksamen.

Det kan være både ensomt og skræmmende at hive teltpælene op og flytte til en anden del af landet, fordi man har fået nyt job. I Aabenraa Kommune står et netværk af tilflyttere klar til at tage imod.

Af Dorthe Lindahl

Anna Clausen og Henrik Nielsen kender fornemmelsen af at flytte til en fremmed by, hvor der hverken er venner eller familie. De er begge startet i nyt job i Aabenraa Kommune i juni og har nu et halvt års tid på bagen som aabenraaere.

- Jeg hørte om tilflytternetværket, da jeg var til jobsamtale, og det gjorde det meget lettere for mig at overskue tanken om at flytte til en ny by, hvor jeg ikke kendte nogen, forklarer Anna Clausen.

Hun er uddannet arkitekt og flyttede til Aabenraa, da hun fik job i Kultur, Plan & Fritid, hvor hun bl.a. arbejder med udviklingsplaner for lokalbyer i kommunen.

Henrik Nielsen, der er uddannet bygningskonstruktør, havde allerede truffet beslutningen om at flytte fra Odense til Aabenraa, hvis han gik fra jobsamtalen med en ansættelseskontrakt. Det gjorde han og arbejder nu med at registrere kommunens ejendomme i afdelingen Drift & Anlæg.

For ham var det første gang, han skulle flytte alene til en helt ny by.

- Det var både skræmmende og en god udfordring. Netværket har bekræftet mig i, at det hele nok skal gå og har hjulpet mig til at skabe en vennekreds, fortæller han.

Netværk med liv i

Tilflytternetværket er en del af Aabenraa Kommunes erhvervsservice til kommunens virksomheder og understøtter vækststrategiens målsætninger om at trække tilflyttere til kommunen.

- Flere virksomheder har efterspurgt tilbud efter fyraften til nye medarbejdere, typisk højtuddannede, der er flyttet efter jobbet. Det har kommunen også en interesse i, for der er større chance for, at nye borgere bliver boende, hvis de bliver integreret hurtigt, forklarer Bjørn Voldbjerg Sørensen fra Vækst & Erhverv, der faciliterer netværket i samarbejde med blandt andre Business Aabenraa.

Tilflyttere får en velkomstkrammer

Ny i by. Tilflytterne Henrik Nielsen og Anna Clausen har glæde af et netværk, der hjælper nyansatte i Aabenraa Kommune og andre større virksomheder med at falde til i Aabenraa. Foto: Karin Riggelsen

To gange om måneden inviterer Bjørn Voldbjerg Sørensen og de øvrige tovholdere til fælles aktiviteter, f.eks. faglige arrangementer, caféaftner, virksomheds- og museumsbesøg og udflugter.

- Inden for det sidste halve år har netværket fået tilpas stor volumen til, at medlemmerne også selv laver aktiviteter. Det er fedt at se, at det begynder at leve og blive selvkørende. Det viser, at det giver værdi for tilflytterne, forklarer Bjørn Voldbjerg Sørensen.

Byture og grillaftner

Henrik Nielsen og Anna Clausen er nogle af de tilflyttere, der er med til at give netværket liv. Bl.a. byture, grillaftner, strandture og ro- og gåture har været på programmet hen over sommeren. Der er også skabt en god tradition for at tage godt imod nye medlemmer i netværket.

- Jeg har mødt nogle rigtig spændende mennesker med andre baggrunde og fagligheder end min egen, og det er dejligt, at der næsten altid er nogen at være sammen med, siger Anna Clausen.

- Jeg lægger måske en hurtig besked på Facebook om en øl efter arbejde eller fælles aftensmad. Netværket har hjulpet mig til, at jeg begynder at få en hverdag, der ligner den, jeg er vant til, og jeg er ved at have fundet gode venner, fortæller Henrik Nielsen.

Fakta

Tilflytternetværket blev dannet i efteråret 2013.

Ca. 15 af de største private og offentlige virksomheder i kommunen er med og deler det fælles fokus på rekruttering, fastholdelse og jobskabelse.

Der er ca. 65 tilflyttere med i netværket.

Man kan læse mere om netværket og tilmelde sig via aabenraa.dk/tilflytter

Doris Nansen og Sebastian Pankrath hører til på Grøn Stue i Børnehuset Fladhøj, hvor der går 30 børn mellem 3 og 6 år. Foto: Poul F. Skøtt

Med fokus på den nye generation

Aabenraa Kommune har et fast korps af vejledere, der er med til at uddanne nye generationer af pædagoger til dagtilbuddene. Doris Nansen har i øjeblikket Sebastian Pankrath i sin kyndige varetægt i Børnehuset Fladhøj.

Af Rie Nielsen

Hvem er Dullerfix? - Det ved børnene i Børnehuset Fladhøj i Rødekro.

Dullerfix er en eventyrfigur, den 22-årige pædagogstuderende Sebastian Pankrath har opfundet, og som han har delt med børnene i den integrerede institution. Sebastian Pankrath læser til pædagog på UC Syddanmark i Aabenraa. Fra juni til sidst i november var han i praktik i børnehuset med pædagog Doris Nansen som sin vejleder.

- Det er dejligt at komme ud og få erfaring. Her i børnehuset får jeg det praktiske, jeg har brug for i forhold til min uddannelse. På seminariet får jeg kun teorien. Her finder jeg ud af, hvordan man er pædagog i realiteten, nemlig hvad man skal, hvad man kan, og hvor lang tid man bruger på de enkelte ting, forklarer Sebastian Pankrath.

Doris Nansen er en af mange pædagoger i Aabenraa Kommunes dagtilbud, der løfter opgaven med at uddanne kommende generationer af pædagoger. Hun har været uddannet siden 1984 og vejleder

siden 1992. Vejlederrollen er både vigtig og udfordrende, mener hun.

- Vi prioriterer opgaven højt her i børnehuset. Og det er spændende at være med til at præge dem, der senere bliver vores kolleger. Men det giver mig også noget personligt, for jeg skal holde mig up to date og kunne argumentere for mine handlinger og for husets værdier, så vi ikke bare gør, som vi plejer. Vi får nogle gode diskussioner, og det giver mig også ind imellem aha-oplevelser. Og heldigvis er vi et stort hus med tre vejledere, som støtter og inspirerer hinanden i arbejdet med de studerende. Det er et stort plus, påpeger Doris Nansen.

Eventyr med Dullerfix

Hun må også følge med i udviklingen. Pædagoguddannelsen har ændret sig meget over årene. Senest er den lagt helt om, og kravene til de studerende er skærpet. Det stiller ekstra krav til uddannelsesstedet, der i sin praktikstedsbeskrivelse bl.a. skal være helt skarp på institutionens værdier, og på hvad de studerende får ud af at være i praktik netop her. Og som vejleder skal Doris Nansen lægge en individuel plan for praktiktiden, så Sebastian når sine mål.

Sebastian Pankrath forventes selv at bruge 42 timer om ugen, dvs. 32 timer i institutionen og 10 timer hjemme bl.a. med opgaver. Samtidig skal han kombinere teori og praksis. Og her kommer Dullerfix ind i billedet.

- En af mine opgaver er at tilrettelægge og analysere pædagogiske aktiviteter. Jeg har bl.a. lavet et hygiejneprojekt med fokus på æstetiske læreprocesser. Børnene skulle lære at vaske hænder. Så jeg skrev et eventyr og en sang, hvor Dullerfix bekæmper de onde bakterier sammen med børnene. Og så var de med på det, fortæller han og smiler ved tanken.

Han har nemlig opnået, at børnene stadig af sig selv synger sangen og snakker om Dullerfix. Så han er glad for at være i praktik i børnehuset, selv om det også er meget udfordrende.

- Det er ikke let med dobbeltrollen som studerende og pædagogisk medarbejder. Det er svært at få overskud til at læse, når jeg kommer hjem. Men det er dejligt med alle de erfaringer, jeg får. Og selv om der er brug for mig i børnehuset, er jeg jo en studerende, der kan bede en pædagog tage over, hvis en situation bliver for svær, påpeger Sebastian Pankrath.

Doris Nansen kan godt mærke, at det kræver noget at være i praktik:

- Derfor OBS'er jeg som vejleder også meget. Sebastian skal ikke ud i noget, han ikke kan bunde i, men alligevel får han lov at prøve meget. Det er nu, han kan lave de fejl, som han også lærer af. Og børn er jo levende. De gør altid noget, man ikke havde forudset!

Vi har øje på de mest udsatte

Der er mange elementer i spil rundt om personen, når samfundets mest udsatte skal have hjælp.

Aabenraa Kommunes PSP-medarbejdere er fra venstre Eva Hansen, Torben Ravn Jensen og Vibeke Kyhl Haugaard.

De kan kontaktes, hvis en man har bekymring for en borger, der ikke får den nødvendige hjælp eller opmærksomhed.

Foto: Karin Riggelsen

PSP - et tværfagligt samarbejde mellem politi, socialvæsen, psykiatri og kriminalforsorg er med til at gøre livet lidt lettere for de allermest udsatte borgere.

Af Rie Nielsen

Der er langt fra top til bund. Selv i et samfund som det danske.

Vi har alle set eksempler på skæbner, der befinder sig på bunden. F.eks. den unge fyr i trappeopgangen, der sidder og "stener" på stoffer. Eller kvinden, der gror til i affald, fordi hun ikke kommer uden for sin dør.

Den slags skæbner tager mange forskellige instanser sig af på hver sin måde, bl.a. psykiatrien, de sociale myndigheder, politiet og kriminalforsorgen. Og netop disse fire instanser blev i 2009 sat sammen i det såkaldte PSP-samarbejde. Det har som målsætning at koordinere den kriminalpræventive indsats over for særligt socialt udsatte og personer med psykisk sårbarhed, så de får bedst mulig hjælp. Samtidig skal PSP forebygge radikal adfærd.

Tre medarbejdere varetager Aabenraa Kommunes rolle i det syd- og sønderjyske PSP: Misbrugskonsulent Eva Hansen, udsatte-konsulent Torben Ravn Jensen og specialkonsulent Vibeke Kyhl Haugaard. En gang om måneden

mødes de tre med medarbejdere fra de andre instanser. Her drøfter de konkrete borgere, som er havnet i særligt vanskelige situationer.

- Det særlige ved PSP er, at fagpersoner har lov til i et lukket rum at drøfte enkelte borgere uden deres samtykke. Vi kan altså sammen med politiet, psykiatrien og kriminalforsorgen få alt det frem, vi ved om vedkommende, så vi har det bedste udgangspunkt for hurtigt at hjælpe ham eller hende videre, forklarer Vibeke Kyhl Haugaard.

Eva Hansen forklarer:

- Når politiet f.eks. støder på en person, der opfører sig ekstremt aggressivt og tyranniserer sine naboer, kan det være svært for politiet at se, om han er ramt af psykisk sygdom eller misbrug. Når vi tager sagen op i PSP, kan jeg se, om han er i vores system. De samme kan psykiatrien. Måske er han både psykisk syg og misbruger.

Et helt billede

De oplysninger, fagpersonerne har om vedkommende, er altså med til at tegne et mere helt billede af den udsattes akutte udfordringer. Torben Ravn Jensen forklarer:

- Hvis politiet f.eks. fortæller mig om en hjemløs, at han har flere voldsdomme bag sig og snart skal i retten igen med udsigt til at blive sat i fængsel, er det

jo ikke lige nu, jeg skal skaffe ham en lejlighed. Samtidig vil jeg selvfølgelig i mit møde med ham tage hensyn til den adfærd, han tidligere har haft.

I det nævnte eksempel er det måske kriminalforsorgen, der skal tage hånd om den hjemløse indtil retssagen. Idéen er, at den instans, der bedst kan hjælpe i den givne situation, tager over og går videre med at hjælpe den udsatte.

- Information er nøgleordet i PSP, pointerer Torben Ravn Jensen, som mener, at jo mere PSP-gruppen ved om de udfordringer, borgeren har, desto mere effektiv bliver den hjælp, det offentlige kan iværksætte.

- Men samtidig kan vi komme i et dilemma, fordi man jo skal have lov til at bevare sin integritet og frihed. Og hvis vi ikke kan få lov at hjælpe, kan det for mange opfattes som omsorgssvigt, påpeger Torben Ravn Jensen.

Vibeke Kyhl Haugaard fremhæver, at PSP-gruppen arbejder meget forebyggende:

- Og vi viser de udsatte borgere, at der er nogle, der gerne vil være i kontakt med dem, og at vi som samfund ikke er ligeglade og lader kommunens borgere gå til. Dermed er vi også med til at skabe en tryggere kommune.

Else Christensen (tv.) modtog en buket blomster og biletter til en kulturel oplevelse til sig selv og de nærmeste kolleger. Foto: Aabenraa Kommune

Else blev e-handelskunde nr. 10.000

Else Christensen fra Grønningen Modtagekøkken var den heldige, der gennemførte ordre nr. 10.000 i Aabenraa Kommunes indkøbssystem. Hun købte 16. oktober ind til det store kolde bord til borgerne på Grønningen Plejecenter, bl.a. rugbrød, røget ørred og alkoholfri vin for 2.600 kr.

Der bliver hver dag foretaget mellem 30 og 40 bestillinger i e-handelssystemet, og antallet stiger i takt med, at der bliver indgået flere nye indkøbsaftaler.

I løbet af efteråret kommer der bl.a. nye aftaler om kompressionsstrømper og diabetesprodukter. I 2016 venter nye aftaler om forbrugsartikler, herunder rengørings-

midler og -rekvisitter og sportsudstyr til skoler og til mere professionel brug.

Udbudsenheden afholder løbende kurser i brugen af e-handelssystemet for nye medarbejdere og opfølgningskurser. Se kursuskataloget på Medarbejderportalen.

Ny børne- og familiechef

Aabenraa Kommune har ansat Mette Høck Bostrup som ny børne- og familiechef pr. 1. august.

Mette Høck Bostrup, der er uddannet cand.psych fra Københavns Universitet, kommer fra en stilling som afdelingsleder i Center for Social Service i Egedal Kommune på Sjælland.

Den nye børne- og familiechef afløser Christian L. Hansen, som forlod jobbet i Aabenraa Kommune til fordel for et lignende job i Halsnæs Kommune.

IT-rådighedsvagten forsvinder

Fra årsskiftet nedlægges IT-vagten. Det vil sige, at IT-afdelingen fra 1. januar 2016 kun kan kontaktes i almindelig åbningstid og altså ikke længere er til rådighed efter kl. 16 mandag til onsdag, efter kl. 17 om torsdagen og efter kl. 14 om fredagen.

Rådighedsvagten nedlægges som følge af Aabenraa Kommunes budgetlægning for 2016, hvor det er besluttet at spare denne udgift.

Jubilæer

Jubilæer januar - marts 2016

25 års jubilæum

Ulla Asmussen

Social- og sundhedshjælper
15.01.1991

Hanne Bech

Lærer, Fjordskolen
22.01.1991

Jytte Lund Thusing

Specialpædagog, Støttepædagog-
korpset
01.03.1991

Kisse Bork Thams

Børnehaveklasseleder, Fjordskolen
10.03.1991

Ellen Marie Hylleborg

Social- og sundhedshjælper
18.03.1991

Edith Katrine Tranum

Social & Sundhedshjælper, Distrikt Kol-
lund/Holbøl
25.03.1991

Vibeke Mühlmann

Sygeplejerske, Sygeplejen Bov
01.01.1991

40 års jubilæum

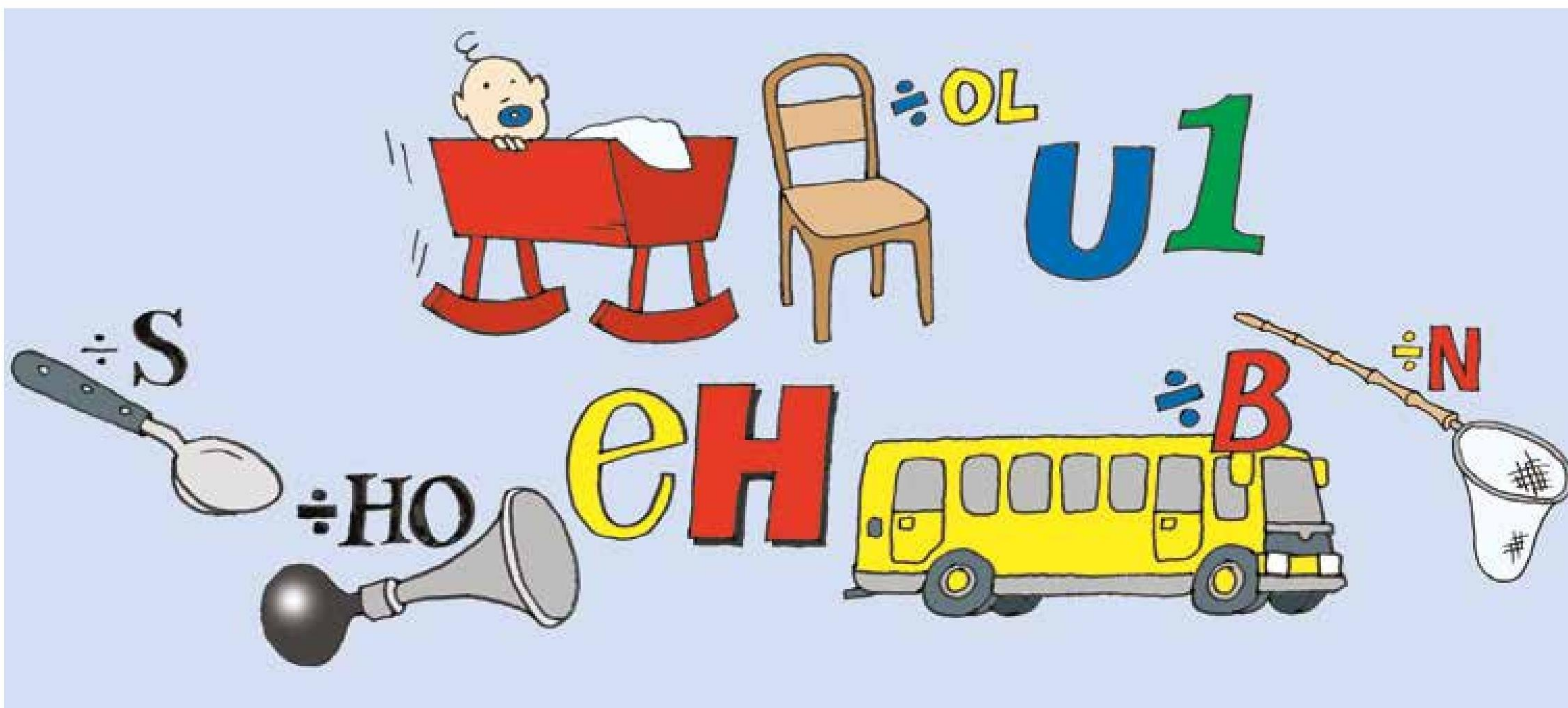
Inge Petersen

Assistent, Børn og Familie
05.01.1976

Gæt navnet på en arbejdsplads i Aabenraa Kommune og vind en præmie. Du finder navnet ved at løse rebussen herunder. Vi trækker lod om to flasker rødvin blandt de rigtige løsninger. Send din løsning til Byrådssekretariatet på e-mail kommunikation@aabenraa.dk senest 16. februar.

Illustration: Jesper Bo Bojesen

Her er lidt ekstra hjælp til at gætte navnet på arbejdspladsen: I vores navn indgår betegnelsen for et ganske særligt hus.

Vinder af quizzen i Aabne linjer nr. 31

Redaktionen modtog 64 svar i rebuskonkurrencen i Aabne linjer nr. 31. Vi har trukket lod blandt svarene, og vinderen blev Hanne J. Nielsen, overassistent i Borgerservice. Svaret var Aabenraa Musikskole.

Jytte hjælper hjemløse

Jytte Platz er sundhedsaftalekoordinator i Social og Sundhed. I sin fritid hjælper hun, sammen med sin mand Bjarne, hjemløse og giver nogle af dem en mulighed for at komme væk fra hverdagen og rejse på ferie til Malta en gang om året.

Af Kira Lüthje

Jytte Platz, 60 år, bruger en stor del af sin fritid på hjemløse og landevejsriddere, som hun kalder dem.

Jyttes mand Bjarne arbejder ved Kirkens Korshær i Sønderborg, og for nogle år siden fandt et par ansatte ud af, at de ville søge nogle penge til de hjemløse, der kommer på stedet for at give dem en chance for at komme lidt væk fra hverdagen. Det lykkedes dem, og fordi hun har en baggrund som sygeplejeske, blev Jytte spurgt, om hun ville med og hjælpe til.

Så Jytte tog en uges ferie og var med Bjarne og hans chef på Malta med 25 hjemløse. Det er blevet til tre rejser til Malta indtil videre.

- En af de største oplevelser var at komme op og flyve. For mange af de hjemløse var det første gang, og flere blev bange som små børn, mens andre var dybt fascinerede. En mand sad og holdt Bjarne i hånden og sagde med fryd i stemmen "se Bjarne, se Bjarne". Og jeg måtte også holde en i hånden, fordi han var utryk, fortæller Jytte Platz.

Når først de er landet på Malta, er gruppen fra Sønderborg som alle andre turister.

- Vi er på tur og udflugter og spiser på restauranter. Vi skal dog holde lidt bedre øje med de hjemløse, afhængig af hvem vi har med. Nogle er mere bevidste og selvhjulpne end andre. Vi har også haft et par stykker, der var ved at komme i vanskeligheder bl.a. pga. druk, men vi kunne heldigvis rede situationen. Ellers har de fået at vide, at hvis de laver noget ulovligt, kan vi ikke hjælpe dem.

Det hele er styret af Kirkens Korshær i Sønderborg, og det er også dem, der står med den svære etiske proces, det

Jytte Platz har rejst til Malta med hjemløse fra Kirkens Korshær i Sønderborg i tre år. Korshæren søger stadig penge til at rejse for. Der er dog tale om, at de skal til Tjekkiet 2016 i stedet for til Malta. Foto: Karin Riggelsen

er at vælge, hvem der skal med på turen. Alt det administrative er Jytte heller ikke inde over, dog hjælper hun med sin sygeplejerskebaggrund med at skrive til forsikringen, der desværre enkelte gange må sige nej til at dække nogle personer pga. dårligt helbred. For man kan ikke rejse til Malta uden forsikring eller pas, hvilket er en udfordring.

- Mange af de hjemløse har ingen papirer og ved slet ikke, hvordan man skal skaffe dem og få dem tilsendt. De har mulighed for at få lavet et pas med en cc-adresse enten hos en kommune eller i visse tilfælde hos herberget i Sønderborg. Nogle er så ressourcestærke, at de selv kan klare at skaffe passet, men andre skal vi hjælpe med at skaffe de nødvendige papirer og tage dem i

hånden og gå ned og få lavet et billede og et pas, forklarer Jytte Platz.

Jytte Platz har altid gået meget op i, hvordan andre har det. Det kommer måske af, at hun er vokset op i en stor familie, hvor hendes forældre lagde meget vægt på, at børnene blev bevidste om, at det ikke er materielle ting, der har betydning, men gode værdier.

- Man skal kunne rumme andre, give plads til dem og hjælpe, hvor man kan. Jeg havde aldrig drømt om, at jeg skulle arbejde med udsatte mennesker, og jeg havde også mange fordomme, men nu kan jeg ikke forestille mig andet. Det ligger bare mit hjerte nær, og jeg får så meget igen fra alle de fantastiske mennesker jeg møder.